

Koronavirüs Allah'ın Bir Cezası mıdır?

Ömer Faruk

1 Nis, 2020

<https://ilimvecihat.com>

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ، الْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِیْنَ، وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلٰی رَسُوْلِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلٰی آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِیْنَ

Çin'de ortaya çıkıp Amr b. Âs (*radiyallahu anh*)'ın deyimiyle '*insandan insana geçerek tutuşan bir ateş gibi*' neredeyse bütün dünyaya yayılan Koronavirüs, yeryüzü ehline işledikleri günahlara karşılık Allah Teâlâ'dan bir ceza mıdır?

Evet, Allah Teâlâ bu virüsü ancak insanların işledikleri günahlar sebebiyle var edip yaydı. Bu çok açık bir şekilde şu naslardan anlaşılmaktadır:

وَمَا أَصَابَكُمْ مِنْ مُصِیْبَةٍ فَبِمَا كَسَبَتْ أَيْدِيكُمْ وَيَعْفُو عَنْ كَثِیْرٍ

“Size isabet eden herhangi bir musibet, ellerinizin kazandıkları (işlediğiniz günahlar) sebebiyledir. (Bununla beraber Allah) birçoğunu da affeder (de onların cezasını vermez.)” (Şûrâ sûresi, 30. âyet)

ظَهَرَ الْفَسَادُ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ بِمَا كَسَبَتْ أَيْدِي النَّاسِ لِيُذِيقَهُمْ بَعْضَ الَّذِي عَمِلُوا لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ

“İnsanların kendi ellerinin kazandığı şeyler sebebiyle karada ve denizde fesad (musibetler, afetler) ortaya çıktı ki (Allah) yaptıklarının bir kısmını onlara tattırsın, umulur ki (günahlarından) dönerler.” (Rûm sûresi, 41. âyet)

Evet, bu, kulların işledikleri günahların bir kısmına karşılık verilen cezadır. - Fâtır 45. ayetinde bildirdiği üzere- şayet Allah Teâlâ, günahlarının tamamının cezasını dünyada verseydi, mükellef olmayan hayvanlar bile dahil yeryüzünde hiçbir canlı bırakmazdı!

Yine Allah Teâlâ şöyle demiştir:

قُلْتُمْ أَنِّي هَذَا قُلٌ هُوَ مِنْ عِنْدِ أَنْفُسِكُمْ

“Bu (musibet) nereden (geldi)” dediniz. De ki: “O, sizin kendinizdendir.” (Âli İmrân sûresi, 165. âyet)

Yani Uhud savaşı hezimetini bize nereden geldi diyenlere de ki: “Bu musibetin sebebi sizsiniz, benim emrime muhalefet etmenizdir.”

Yine şöyle buyurmuştur:

ذٰلِكَ بِأَنَّ اللّٰهَ لَمْ يَكُ مُغَيِّرًا نِّعْمَةً أَنْعَمَهَا عَلَىٰ قَوْمٍ حَتَّىٰ يُغَيِّرُوا مَا بِأَنْفُسِهِمْ وَأَنَّ اللّٰهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

“(Allah’ın onlara indirdiği azabın) nedeni şu: Bir toplum, kendilerinde olanı (Allah’a itaat halini küfür ve masiyetle) değiştirmeye kadar Allah, onlara ihsan ettiği bir nimeti değiştirici değildir (bilakis şükrederlerse nimetini artırır) ve şüphesiz Allah işitendir, bilendir.”
(Enfâl sûresi, 53. âyet)

Yani, Allah ancak işledikleri günahlar sebebiyle ihsan ettiği sıhhat, selamet, genişlik, toprak verimliliği, bolluk, güven nimetlerini alır ve bunları gönderdiği bir ceza ile değiştirir.

Rasûlullah (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle söylemiştir:

لم تظهر الفاحشة في قوم قط حتى يعلنوا بها إلا فشا فيهم الطاعون والأوجاع التي لم تكن في
أسلافهم الذين مضوا

“Herhangi bir toplum arasında zina ortaya çıkar, öyle ki bunu aleni bir şekilde işlerlerse, muhakkak aralarında, kendilerinden önce geçenlerde olmayan veba (öldürücü salgın hastalık) ve (bazı uzuvlarda beliren) acılar yayılır.” (İbn Mâce)

Efendimizin amcası Abbas (radiyallahu anh)’ın şöyle dediği rivayet edilmiştir:

ما نزل بلاء إلا بذنب ولا رفع إلا بتوبة

“Herhangi bir bela/musibet ancak bir günah sebebiyle iner ve ancak tevbeyle kaldırılır.”

Binaen aleyh; bugün bir topluma deprem, sel, kuraklık, salgın hastalıklar gibi herhangi genel bir musibet inmişse, bunun sebebi sadece o toplum içerisinde açıkça ve yaygın olarak işlenen her türlü küfür, şirk, masiyetler, zulümler, azgınlıklar, ahlaki bozukluklar, Allah Teâlâ’ya ve O’nun şeriatına/emir ve yasaklarına muhalefet etmek ve başkaldırmak, farzlarını yerine getirmemek ve bunda ihmalkar davranmaktır. Türkiye’de koronavirüsün yayılmasının sebebi de bundan başkası değildir. Allah (azze ve celle) insanlığa gazaplanmıştır!

Evet, musibetlerin doğal sebepleri de vardır, ancak iman ediyoruz ki bu sebepleri var edip yönlendiren, hiç şüphesiz her şeyi elinde bulunduran Allah (subhânehû ve teâlâ)’dır. Kim bu musibetlerin günahlarla bir ilgisi olmadığını söylüyorsa bilerek veya bilmeyerek Allah’ın ayetlerini inkar ediyor demektir!

Kimilerinin iddia ettiği gibi koronavirüsünü, bilim adamlarının laboratuvarlarda üzerinde çalışıp ürettikleri biyolojik bir silah olarak kabul etsek bile, imanımız

gereği bunun da Allah'tan bağımsız olmadığını söyleriz. Kainatta meydana gelen hiçbir şeyin kendi izni, dilemesi ve yaratması olmadan vücut bulamayacağı Rabbu'l-âlemîn şöyle demiştir:

وَكَذَلِكَ نُؤَلِّي بَعْضَ الظَّالِمِينَ بَعْضًا بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ

“İşte böylece kazandıkları (günahlar) sebebiyle zalimlerin kimini kimine musallat ederiz.” (En'âm sûresi, 129. âyet)

Allah Teâlâ şöyle buyurmuştur:

وَاتَّقُوا فِتْنَةً لَا تُصِيبَنَّ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْكُمْ خَاصَّةً وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ

“Öyle bir fitneden sakının ki o, içinizden sadece zulmeden kimselere isabet etmez (size de isabet eder.) Biliniz ki, Allah azabı pek şiddetli olandır.” (Enfâl sûresi, 25. âyet)

Ayetteki fitneden kasıt, hastalıklar, kuraklık gibi günahları sebebiyle insanların başına gelen dünyevi musibetlerdir.

Bu ayetinde Allah Teâlâ, bir topluma dünyevi bir musibet indirdiğinde bunun sadece günahlar işlemek suretiyle kendilerine zulmedenlere inmeyeceğini, bilakis hayırlı ve salih insanları da kapsayacağını bildirmektedir.

Peki bu musibet niçin günahkar olmayanlara da isabet ediyor? Çünkü onlar, içinde yaşadıkları toplumda açıktan işlenen günahları gördüklerinde bunlardan alıkoymamakta, münkerler karşısında sukut etmektedirler. Onların münker'den alıkoymayıp sukut etmeleri ise başlı başına bir günahdır.

Rasûlullah (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle haber vermiştir:

إن الله -تعالى- لا يعذب العامة بعمل الخاصة حتى يروا المنكر بين ظهرائهم وهم قادرين على أن ينكروه فلا ينكروه ، فإذا فعلوا ذلك عذب الله الخاصة والعامة

“Allah Teâlâ, bir topluluğun azınlığının işlediği günah sebebiyle çoğunluğa azap etmez. Ta ki topluluğun çoğunluğu münkeri aralarında (açıktan işlenir olarak) görürler, ama bu münkeri inkar etmeye güç yetirdikleri halde inkar etmezler. İşte onlar bunu yaptıkları zaman Allah hem azınlığa hem de çoğunluğa (hepsine) azap eder.” (Ahmed)

Selef-i salihin'den Bilal b. Sa'd (rahimehullah) şöyle demiştir: *“Günah gizli olduğu zaman sadece sahibine zarar verir. Açıktan yapıldığı ve*

değiştirilmediği (engellenmediği) zaman ise genele zarar verir.” (ez-Zühd, İbnu’l-Mubarek, no:1350, Şuabul’İmân, no:7601)

Emri bil maruf ve nehyi anil münker sorumluluğunu güçleri yettiğinde yerine getirmeye çalışan, ancak münkerlerin önüne geçemeyen salih kimselerin, açık ve yaygın olarak münkerlerin işlenmeye devam ettiği beldelerini terk etmeleri gerekir. Nitekim Ömer (*radiyallahu anh*)’ın hilafeti döneminde Medine’de deprem olmuş, bunun üzerine Ömer (*radiyallahu anh*) depremi Medine ehlinin taksiratına bağlayarak şöyle demiştir:

والله لئن عادت لأخرجن من بين أظهركم

“Vallahi, şayet tekrar deprem olursa aranızdan çıkacağım.” (Musannef İbn Ebî Şeybe, es-Sunenu’l-Kubrâ; Beyhakî, et-Temhîd; İbn Abdilberr)

Şayet salih kimseler böyle bir toplum arasında kalmaya devam ederlerse, o topluma gelecek musibetten onlar da Allah’ın dilediği kadar paylarını alırlar. Müminlerin annesi Zeyneb bint Cahş (*radiyallahu anhâ*) Rasûlullah (*sallallahu aleyhi ve sellem*)’e *“Ey Allah’ın Rasûlü! İçimizde salihler olduğu halde helak olur muyuz?”* diye sorunca şöyle cevap vermiştir:

نعم إذا كثر الخبث

“Evet, pislikler (küfür, şirk, masiyet, ahlaksızlık, rezalet) çoğaldığı zaman (salihler de helak olurlar, kıyamet günü ise niyetleri üzere diriltilirler.)” (Buhârî, Muslim)

Günahları sebebiyle bir topluma inen *“genel bir musibet”* şayet o toplumdaki hayır üzere olan bir mümine isabet etmişse, bu mümin için musibetin Allah’tan bir ceza olduğuna hükmedilmez. Şayet bu mümin Allah’ın kendisi için yazdığı kaderine teslim olup sabreder, isyanda bulunmaz ve ecrini sadece Allah’tan beklerse, Allah Teâlâ bu musibeti onun günahlarına keffaret kılar, ecrini artırıp derecesini yükseltir ve bu mümin Rabbine daha çok yaklaşır.

Eğer musibet şer üzere olan kimselere isabet etmişse, bu musibet onlar için Allah’tan bir ceza; bir tehdid, korkutma, uyarı, kendisine karşı yerine getirmeleri gerekenleri hatırlatma ve muhalefet etmekten sakındırma. Allah Teâlâ şöyle buyurmuştur:

وَمَا نُرْسِلُ بِالْآيَاتِ إِلَّا تَخْوِيفًا

“Biz (kevnî) ayetleri ancak korkutmak için göndeririz.” (İsrâ sûresi, 59.

âyet)

Dünyayı kasıp kavuran koronavirüs hiç şüphesiz Allah'ın bir ayetidir, bununla kullarını korkutmaktadır.

Bu musibetin şer üzere olanlara gönderilmesindeki gaye ise ibret almaları ve tevbe edip Allah'ı tevhid etmeye ve O'na itaate dönmeleridir. Şöyle demiştir:

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ أُمَمٍ مِّن قَبْلِكَ فَأَخَذْنَاهُم بِالْبَأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ لَعَلَّهُمْ يَتَضَرَّعُونَ فَلَوْلَا إِذْ جَاءَهُمْ بَأْسُنَا تَضَرَّعُوا وَلَكِنْ قَسَتْ قُلُوبُهُمْ وَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

“Andolsun ki, senden önceki ümmetlere de (Rasûller) gönderdik. Ve (Rasûlleri yalanladıkları için) onları yoksulluk ve sıkıntılarla yakaladık, umulur ki yalvarırlar/bana sığınırlar diye. Onlara azabımız geldiği zaman yalvarsalardı ya? Fakat kalpleri iyice katılaştı ve şeytan onlara yapmakta olduklarını (masiyetleri) süslü gösterdi.”
(En'âm sûresi, 42-43. âyet)

Şayet musibet şer üzere olanları ibret almaya, günahlarını terk etmelerine sebep olursa o halde bu musibet onlar için ceza olmaktan hayra, bir rahmete dönüşür.

Ama yine de küfürleri veya fışkları üzere kalmaya devam ederlerse, bu musibet onlar için ilahi bir cezadır. Mesela Allah (azze ve celle), ordularından bir ordu olan koronavirüsü böylelerine musallat ederek onlardan intikam almaktadır. **“İşte (dünya) azab(ı) böyledir. Ahiret azabı ise elbette daha büyüktür. Keşke bilselerdi!”** (Kalem sûresi, 33. âyet)

Âişe (radiyallahu anhâ) şöyle demiştir:

سَأَلْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ عَنِ الطَّاعُونَ، فَأَخْبَرَنِي أَنَّهُ كَانَ عَذَابًا يَبْعَثُهُ اللَّهُ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ، فَجَعَلَهُ رَحْمَةً
لِّلْمُؤْمِنِينَ

“Rasûlullah (sallallahu aleyhi ve sellem)'e veba hakkında sordum, şöyle dedi: “O, Allah'ın dilediği kimselere musallat ettiği bir azaptır. Allah O'nu müminler için bir rahmet kılmıştır.” (Buhârî, Nesâî, Ahmed)

Aynı şekilde fertlere isabet eden “özel musibetler” için de bu ayırım yapılır. Yukarıda açıkladığımız gibi genel bir hüküm verilmeyip kişiden kişiye göre durum değişir...

Ve'l-hamdu lillâhi Rabbi'l-âlemîn.